

V období Šesti dynastií (222-589) vznikl a nabyl zralé podoby básnický žánr „toulky po nesmrtelnosti“ (jou sien), jenž v antologii Wen-süan z 6. stol. byl vydělen jako jeden z tematických okruhů lyrické poezie š'. Přestože básně o nesmrtelnosti pocházely od předních básníků té doby, v dějinách literatury Šesti dynastií zůstává tento proud podnes většinou přehlížen. Tradiční kritici a komentátoři pohlíželi záporně na fantastické popisy rajských zázraků a mystických cest vesmírem, a považovali je za námět nedostatečně vážný, nehodný samostatného básnického zpracování. Tento proud však představuje méně známou, mystickou a imaginativní stránku čínského básnického myšlení a nabízí možnost důležitého přehodnocení tradičního pojetí básnického vývoje a významu básnictví v raně středověké Číně.

Jedním z problémů, s nímž se musíme vyrovnat při studiu „básní o toulkách po nesmrtelnosti“, je úzké vymezení žánrů de facto vždy jen na konkrétní básnickou formu, přičemž vztahy mezi různými formami jsou přehlíženy. Tento přístup, hluboce zakořeněný v čínské literární historii, brání pohledu na konkrétní literární díla v širších souvislostech poezie, či dokonce literatury, jako takové. Při svém zkoumání poezie věnované „toulkám po nesmrtelnosti“ jsem se pokusila překonat tuto překážku a vedle sebe pojednávám jak díla v básnickém žánru š', tak i široký záběr skladeb tradičně řazených do odlišných – a pro tradiční čínskou kritiku nesouměřitelných – literárních kategorií, jako popisná báseň fu nebo chvalozpěvy sung a can. Základním kriteriem výběru literárních děl ve studii bylo hledisko tematické, tj. zabývám se nejrozličnějšími skladbami, které zpracovávají téma nesmrtelnosti. Vzhledem k tomu, že se vesměs jedná o veršované útvary, používám pro ně souhrnný název „youxian verse“, který v čínské terminologii nemá obdoby.